

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: M. N.

proti

žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2019, č. j. KUKHK-12382/DS/2019/DV-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „magistrát“) ze dne 9. 1. 2019. Uvedeným rozhodnutím magistrátu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Magistrát uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Zároveň uložil žalobci povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 5. 11. 2017 ve 13:30 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky BMW 335i, registrační značky, na pozemní komunikaci v Hradci Králové, po ulici Komenského u čp. 224/4, ve směru k ulici Nezvalova, kdy v obci v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 111 km/h (po odečtení tolerance radaru 107 km/h). Řidič tedy s vozidlem překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 57 km/h. Vozidlo bylo hlídkou Policie ČR zastaveno v Hradci Králové, na ulici Pospíšilova třída u čp. 351/4, ve směru jízdy k ulici třída SNP. Dle předloženého občanského průkazu a řidičského průkazu řídil vozidlo žalobce, jako spolujezdec jel ve vozidle pan J. H.. Žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítl, že magistrát neprovedl potřebné důkazy ke zjištění skutkového stavu. V přestupkovém řízení se přitom uplatňuje vyšetřovací zásada, správní orgán tedy měl učinit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na procesní aktivitu žalobce. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu obviněný z přestupku není povinen dokazovat svoji nevinu, naopak povinností správního orgánu je zjistit řádně a úplně skutkový stav tak, aby o něm nebyly pochybnosti.
4. Správní orgán v daném případě upřel žalobci právo na výslech svědka, čímž mu znemožnil prokázat skutečnost, že v době údajného spáchání přestupku vozidlo neřídil. Žalobce od počátku přestupkového řízení trval na výsledku svědka J. H., kterého označil za řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Magistrát nejprve předvolal uvedeného svědka k výslechu, následně ale rozhodl bez toho, že by jej vyslechl.
5. Žalobce namítl, že k tomu, aby byl v řízení před soudem úspěšný, mu za těchto okolností postačí poukázat na možné jiné varianty skutkového děje, jež nebyly provedeným dokazováním vyvráceny. Žalobce má za to, že v řízení označil a navrhl důkazy svědčící o zcela jiné variantě rozhodného skutkového děje, než jak jej líčí magistrát. Žalovaný však tyto důkazy přehlíží, ba co víc předjímá, že by jejich provedení bylo nadbytečné. Žalobce přitom nebyl v řízení liknavý, ale uplatňoval své námitky již v řízení před správním orgánem prvního stupně, případně v odvolacím řízení. Neponechával si je až na soudní řízení.
6. Žalobci bylo dále upřeno právo vyjádřit se do protokolu o ústním jednání a právo účastnit se výslechu policistů, ačkoliv se z jednání řádně omluvil. Žalovaný také nevyvrátil námitky žalobce týkající se rozporů ve výpovědích policistů. Ani obsáhlé zdůvodnění nečitelnosti pořízeného snímku nijak nevyvrací námitku žalobce, že tato skutečnost měla být objasněna právě výsledkem policistů a za přítomnosti žalobce. Pořízený snímek z radaru dle žalobce sám o sobě neprokazuje vůbec nic, zejména pak překročení povolené rychlosti konkrétním vozidlem. Správní orgán neprovedl jediný důkaz nahrazující nekvalitu snímku. Z výslechu policistů nevyplývá, jak vůbec mohl takovýto snímek vzniknout, jestliže mělo být postupováno v souladu s návodem k obsluze.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě podrobně shrnul průběh správního řízení a setrval na závěru, že omluva žalobce z jednání nařízeného na 11. 12. 2018 (během nějž správní orgán provedl dokazování) byla nedostatečná. Žalovaný považuje za prokazané, že

žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 57 km/h. Překročení rychlosti bylo řádně zdokumentováno, správní spis obsahuje snímek měření pořízený silničním laserovým rychloměrem, ověřovací list rychloměru a osvědčení o proškolení policistky, která měření prováděla. Vozidlo žalobce bylo po provedeném měření zastaveno hlídkou policie a v řidiči byl ztotožněn žalobce. Správní orgán se opakovaně pokusil předvolat k výslechu žalobcem navrženého svědka J. H., který se však z jednání vždy omluvil. Správní orgán následně shledal, že výslech tohoto svědka již není potřebný, neboť spáchání přestupku bylo bezpečně prokázáno provedenými důkazy. Z poskytnutých svědeckých výpovědí je zřejmé, že policejní hlídka po změření rychlosti vyjela za žalobcovým vozidlem, měla jej po celou dobu na očích a nakonec jej zastavila. K záměně vozidla, ani k výměně řidičů nemohlo dojít.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že Policie ČR předala dne 10. 11. 2017 magistrátu oznámení přestupku, v němž bylo vymezeno přestupkové jednání specifikované výše v bodě 2 rozsudku. Přílohou oznámení přestupku byl úřední záznam sepsaný dne 5. 11. 2017 . I. P. a CD obsahující záznam o přestupku pořízený měřičem rychlosti LTI 2020 TruCam, včetně fotodokumentace, ověřovací list uvedeného rychloměru s platností ověření do 20. 2. 2018 a osvědčení o proškolení policistky Ireny Plevákové k obsluze daného silničního rychloměru.
10. Správní orgán předvolal žalobce, svědkyni I. P. a svědka J. H. (tj. spolujezdce žalobce) k ústnímu jednání nařízenému na 14. 2. 2018. Svědek J. H. se z tohoto jednání omluvil, žalobce se bez omluvy nedostavil. Dne 14. 2. 2018 proběhlo ústní jednání a dokazování bez přítomnosti žalobce, správní orgán kromě jiného vyslechl svědkyni I. P.. Téhož dne magistrát rozhodl, že žalobce se dopustil předmětného přestupku. Žalobce se proti uvedenému rozhodnutí odvolal, v odvolání mimo jiné uvedl, že o předvolání k jednání nevěděl; v době doručování k jednání a v době konání jednání se nacházel mimo území ČR, což dokládal letenkou a zálohovou fakturou na letenku. Magistrát uvedené podání vyhodnotil podle jeho obsahu i jako žádost o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Usnesením ze dne 11. 6. 2018 pak rozhodl o tom, že se zmeškání úkonu, termínu nařízeného ústního jednání, nepromítá a žádosti o navrácení v předešlý stav se nevyhovuje. Konstatoval totiž, že dle předložené letenky měl cestující M. N. letět z Pardubic do Londýna dne 6. 2. 2018 a z Londýna do Pardubic dne 1. 5. 2018. Zálohová faktura na letenku byla ovšem vystavena dne 5. 2. 2018, přičemž zásilka správního orgánu (předvolání k ústnímu jednání konanému dne 14. 2. 2018) byla doručovatelem poštovních služeb připravena k vyzvednutí na poště již ode dne 26. 1. 2018 (k doručení došlo fikcí dne 5. 2. 2018). Žalobce tak měl dost času si zásilku vyzvednout a případně kontaktovat správní orgán ještě před jednáním.
11. Žalovaný rozhodl dne 17. 9. 2018 o odvolání proti rozhodnutí o přestupku ze dne 14. 2. 2018, a to tak, že rozhodnutí magistrátu zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Shledal totiž, že rozhodnutí magistrátu bylo nepřezkoumatelné pro

nedostatek důkazů, zároveň magistrátu vytkl určitá procesní pochybení (ovšem nikoliv ve vztahu k předvolání žalobce k ústnímu jednání, odvolání žalobce proti usnesení magistrátu o neprominutí zmeškání úkonu žalovaný naopak zamítl samostatným usnesením).

12. Magistrát následně předvolal žalobce k dalšímu ústnímu jednání na 30. 10. 2018. Dne 29. 10. 2018 byla magistrátu doručena omluva žalobce, že se nemůže k nařízenému jednání dostavit ze zdravotních důvodů (doložená potvrzením od zubního lékaře). Svědek J. H. se z tohoto jednání také omluvil. Magistrát předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 11. 12. 2018, také v tomto případě byla správnímu orgánu doručena bezprostředně před jednáním (dne 10. 12. 2018) omluva žalobce, zdůvodněná opět zdravotními potížemi (a doložená potvrzením od zubního lékaře). Rovněž svědek J. H. se z jednání omluvil.
13. Tentokrát ústní jednání proběhlo ve stanoveném termínu (tj. dne 11. 12. 2018) i bez přítomnosti žalobce, jehož omluvu magistrát vyhodnotil jako nedostatečnou. Při jednání byla opětovně vyslechnuta svědkyně I. P., zároveň byl vyslechnut její kolega, policista J. D.. Magistrát poté oznámil žalobci ukončení dokazování a dle § 36 odst. 3 správního řádu ho vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce využil možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a zaslal správnímu orgánu své vyjádření k věci, nicméně rozhodnutím ze dne 9. 1. 2019 jej magistrát opětovně shledal vinným. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný nyníjší žalobou napadeným rozhodnutím.
14. Krajský soud po prostudování správního spisu dospěl ke shodnému závěru jako magistrát a žalovaný, tedy že žalobce se dopustil předmětného přestupku. O naplnění znaků skutkové podstaty přestupku nelze mít v dané věci rozumné pochybnosti.
15. Správní soudy konstantně judikují, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se totiž spáchaný skutek dokazuje primárně listinou o naměřené rychlosti vozidla, nikoliv svědectvím policistů či jinými důkazy (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011 – 54, a ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 As 50/2015 – 38).
16. V nyníjší věci správní orgán shromáždil nad rámec výše uvedených „základních“ podkladů i další podklady relevantní pro její posouzení – provedl výslech policistů I. P. a J. D., obstaral osvědčení o proškolení policistky I. P. k obsluze silničního rychloměru použitého v daném případě, pořídil plánek místa měření.
17. Žalobce přesto namítá, že skutkový stav byl ve správním řízení zjištěn nedostatečně. Poukazuje na skutečnost, že v řízení označil a navrhl důkazy svědčící o jiné variantě rozhodného skutkového děje, než jak jej líčí správní orgány. Tyto důkazy nebyly provedeny a jiné varianty skutkového děje nebyly dle žalobce provedeným dokazováním vyvráceny. Žalobce dále namítl, že mu bylo upřeno právo účastnit se ústního jednání a právo účastnit se výsledku policistů. Krajský soud nepřisvědčil žádné z uplatněných žalobních námitek.

18. Pokud jde o samotné měření rychlosti, žalobce předně poukazoval na údajnou nekvalitu snímku pořízeného měřícím zařízením. Krajský soud však, ve shodě se správními orgány, shledal snímek dostatečně kvalitním. Na snímku je zřetelně vidět měřené vozidlo s registrační značkou E 3170. Snímek tedy jasně prokazuje, jaké vozidlo bylo měřeno.
19. Žalobce se dále domáhal toho, aby správní orgán provedl důkaz návodem k obsluze použitého měřícího zařízení. Zároveň namítal, že výsledky policistů nebylo prokázáno, zda postupovali v souladu s návodem k obsluze. Krajský soud k tomu uvádí, že obecně platí, že pokud není u laserových rychloměrů (příčemž takový rychloměr byl použit i v nyní posuzovaném případě) dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla není vůbec změřena. Tento závěr byl opakovaně potvrzen judikaturou správních soudů (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 – 27, a ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 – 42). Soud připomíná, že v nyní posuzované věci správní spis obsahuje vedle snímku pořízeného rychloměrem také ověřovací list rychloměru, osvědčení o proškolení policistky I. P. k obsluze rychloměru a plánek místa měření. Policisté byli na průběh měření dotazováni také během výslechu. Žalobce navíc neuplatnil žádné konkrétní námitky zpochybňující průběh měření (kromě poukazu na údajnou nekvalitu pořízeného snímku). Krajský soud souhlasí s žalovaným, že ve správním řízení nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla žalobce. Za těchto okolností nebylo potřeba provádět důkaz návodem k obsluze použitého měřícího zařízení.
20. Žalobce ovšem zpochybňoval především závěr, podle nějž v momentu, kdy proběhlo měření, předmětné vozidlo řídil právě on. Za řidiče vozidla označil J. H., který se v momentu, kdy policisté jejich vozidlo zastavili, nacházel na pozici spolujezdce. K prokázání tohoto tvrzení navrhoval, aby správní orgán vyslechl J. H., dále navrhoval provést důkaz výslechem M. N. a M. T. a videozáznamem zachycujícím provoz na úseku komunikace mezi místem, v němž byla jeho vozidlu změřena rychlost, a místem, v němž jej policejní hlídka zastavila. Magistrát žádný z těchto důkazů neprovedl.
21. Krajský soud neshledal, že by správní orgány neprovedením uvedených důkazů pochybily. Správní orgány řádně zdůvodnily, proč by provedení těchto důkazů bylo nadbytečné. Z výpovědí policistů I. P. a J. D. nepochybně vyplynulo, že po změření rychlosti žalobcova vozidla ihned za tímto vozidlem vyjeli a poté, co jej zastavili, našli žalobce na místě řidiče a J. H. na místě spolujezdce. Policisté zároveň vypověděli, že vozidlo měli po celou dobu na dohled. Soud přisvědčuje správním orgánům, že k výměně osob na pozici řidiče a spolujezdce tak nemohlo dojít. Žalobcem navrhované důkazy by na tomto závěru nemohly nic změnit. Nutno dodat, že krajský soud neshledal ve výpovědích policistů žádné rozpory či nesrovnalosti. Žalobní námitka o nesrovnalostech ve výpovědích policistů je zcela obecná, soud proto považuje za dostatečné odkázat na hodnocení jejich výpovědí podané na str. 12-13 napadeného rozhodnutí.
22. Magistrát se sice několikrát neúspěšně pokusil předvolat J. H. k ústnímu jednání, původně tedy zamýšlel provést jeho výslech. Nicméně následně dospěl k závěru, že jeho výslech již není zapotřebí, že skutkový stav již byl zjištěn dostatečně. Takový procesní postup je jistě možný, podstatné je, zda by případný výslech svědka mohl zvrátit skutkové závěry správního orgánu – v daném případě tomu tak není. V případě dalších dvou navrhovaných svědků, M. N. a M. T., žalobce nijak nezdůvodnil, jaké skutečnosti by jejich výpovědi měly být prokázány. Není ani zřejmé, jaký je vztah těchto svědků k předmětné události. Relevantním důkazem není ani videozáznam uložený na CD, které

žalobce zaslal magistrátu v průběhu správního řízení. Soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného, podle nějž ze záznamu natočeného v jiný den (v úterý 4. 12. 2018), než kdy došlo k jednání, za které je žalobce sankcionován (neděle 5. 11. 2017), nelze nic usuzovat o tom, jaká byla v době spáchání přestupku v daném místě hustota provozu. Tvrzení žalobce, že policisté nemohli jeho vozidlo nepřetržitě sledovat, soud považuje za vyloučené. Z pohledu na mapku zachycující trasu, po které policisté vozidlo žalobce sledovali, je zřejmé, že nejde o nijak dlouhý ani členitý úsek. Jediným „kritickým“ místem na této trase je světelná křižovatka, na níž žalobce odbočoval na ulici Pospíšilovu, avšak policisté jej zastavili v podstatě hned na začátku ulice Pospíšilova. Je tedy zřejmé, že ani v této křižovatce nedošlo ke ztrátě kontaktu mezi policejním vozidlem a vozidlem žalobce. Bylo by velmi nepravděpodobné, že by policisté nedokázali v této trase nepřetržitě sledovat jiné vozidlo v plném provozu během pracovního dne. Tím spíše to platí v neděli, kdy je zde provoz výrazně nižší (jako ve všech městských centrech, přes které nejedí tranzitní doprava).

23. Žalobce nebyl zkrácen ani na svém právu zúčastnit se ústního jednání (a potažmo na právu být přítomen výslechu svědků). Magistrát žalobce k ústnímu jednání řádně předvolal, a to opakovaně. Nejprve se konalo jednání dne 14. 2. 2018, na které se žalobce bez řádné omluvy nedostavil (žalobce sice následně tvrdil, že se jednání nemohl zúčastnit z důvodu pobytu v zahraničí, ovšem zálohová faktura na letenku byla vystavena až dne 5. 2. 2018, přičemž zásilka obsahující předvolání k jednání byla na poště připravena k vyzvednutí již ode dne 26. 1. 2018). K dalšímu jednání byl žalobce předvolán na den 30. 10. 2018, z tohoto jednání se žalobce omluvil ze zdravotních důvodů. Magistrát této omluvě vyhověl a předvolal žalobce k jednání na den 11. 12. 2018. Žalobce se opětovně omluvil s odkazem na zdravotní důvody, které již magistrát podruhé neakceptoval. Krajský soud souhlasí s hodnocením správního orgánu, že v daném případě se nejednalo o řádnou omluvu. Dle judikatury správních soudů je třeba omluvu obviněného z přestupku z ústního jednání posuzovat v kontextu všech okolností a jeho celkového přístupu a chování v průběhu správního řízení (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 10/2013 – 32). V případě sériových omluv z jednání lze proto po obviněném požadovat, aby při každé další omluvě stále úzkostlivěji dbal na to, aby naplnil požadavky kladené na něj v souvislosti s omluvou. Jinak by opakované omluvy z jednání mohly zmařit možnost projednat přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2018, č. j. 9 As 240/2017 – 37). Žalobce se z jednání nařízeného na 11. 12. 2018 omluvil s odkazem na lékařskou zprávu, z níž neplyne, že by jeho zdravotní stav byl takový, že by jeho účast na ústním jednání v přestupkovém řízení byla zcela vyloučená. Správní orgán napoprvé jeho omluvu z důvodu bolesti zubu přijal, napodruhé již ne. Také s ohledem na dřívější chování žalobce v průběhu správního řízení byl takový postup správního orgánu legitimní.

V. Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu,

kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. prosince 2020

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce